ઇસ્લામિક સંસ્કૃતિ લક્ષણો કયા છે?

ઇસ્લામિક સંસ્કૃતિએ તેના સર્જક સાથે સારી રીતે વ્યવહાર કર્યો છે, અને સર્જક અને તેના સર્જન વચ્ચેના સંબંધને યોગ્ય સ્થાને મૂક્યો છે. એવા સમયે જ્યારે અન્ય માનવ સંસ્કૃતિઓએ પાલનહાર સાથે ખોટો વ્યવહાર કર્યો, તેઓએ તેમની સાથે કુફ્ર કર્યો, તેમના સર્જનને તેમની સાથે ઈમાન અને ઇબાદતમાં સાથે જોડ્યા, અને તેમને એવા સ્તરે નીચે મોકલ્યા જે તેમની ભવ્યતા અને કુદરત સાથે અસંગત છે.

સાચો મુસ્લિમ સંસ્કૃતિને સંસ્કૃતિ સાથે ગૂંચવતો નથી, તેથી તે વિચારો અને વિજ્ઞાન સાથે કેવી રીતે વ્યવહાર કરવો તે નક્કી કરવા માટે મધ્યસ્થતાની પદ્ધતિને અનુસરે છે, અને વચ્ચેનો તફાવત દર્શાવે છે:

સંસ્કારી તત્વ: વૈચારિક, માનસિક, બૌદ્ધિક પુરાવા અને વર્તન અને નૈતિક મૂલ્યો દ્વારા રજૂ થાય છે.

નાગરિક તત્વ: વૈજ્ઞાનિક સિદ્ધિઓ, ભૌતિક શોધો અને ઔદ્યોગિક શોધોમાં રજૂ થાય છે.

તે આ વિજ્ઞાન અને આવિષ્કારો તેના વિશ્વાસ અને વર્તણૂકીય ખ્યાલોના માળખામાં લે છે.

ગ્રીક સંસ્કૃતિ ઇલાહના અસ્તિત્વમાં માનતી હતી, પરંતુ તેણે તેના પ્રત્યેની એકતાના લક્ષણને નકારી કાઢ્યું હતું અને તેને ન તો ફાયદાકારક કે નુકસાનકારક તરીકે વર્ણવ્યું હતું.

રોમન સંસ્કૃતિ, જેણે શરૂઆતમાં સર્જકને નકાર્યો હતો, અને ખ્રિસ્તી ધર્મમાં રૂપાંતર કર્યા પછી તેની સાથે સંકળાયેલી હતી, કારણ કે તેની માન્યતાઓ મૂર્તિપૂજા અને શક્તિના અભિવ્યક્તિઓ જેવા મૂર્તિપૂજકતાના અભિવ્યક્તિઓમાં પ્રવેશી હતી.

ઇસ્લામ પહેલા, પારસી સંસ્કૃતિ, પાલનહારમાં ઈમાન નથી ધરાવતી અને તેના બદલે સૂર્યની પૂજા કરતી હતી, અને અગ્નિને પ્રણામ કરતી હતી અને તેને પવિત્ર માનતી હતી.

હિંદુ સંસ્કૃતિએ સર્જનહારની ઈબાદત છોડી અને સર્જક માંથી ઇલાહ બનાવી લીધા તેમની ઈબાદત કરવા લાગ્યા, અને પવિત્ર ટ્રિનિટીનાં અકીદાની પૂજા કરવા લાગ્યા, જેમાં ત્રણ ઇલાહની મૂર્તિઓનો સમાવેશ થાય છે: સર્જકના રૂપમાં "બ્રહ્મા", સંરક્ષકના સ્વરૂપમાં "વિષ્ણુ" , અને "શિવ" વિનાશકના રૂપમાં.

બૌદ્ધ સંસ્કૃતિએ સર્જક પાલનહારનો ઇન્કાર કર્યો, અને સર્જિત બુદ્ધને તેના ઈલાહ બનાવ્યા.

સાબિઅ્યીન સંસ્કૃતિ, તેઓ અહલે કિતાબ માંથી હતા, જેમણે તેમના પાલનહારનો ઇન્કાર કર્યો હતો, અને ગ્રહો અને તારાઓની પૂજા કરી. પવિત્ર કુરઆનમાં ઉલ્લેખિત કેટલાક એકીકૃત મુસ્લિમ સંપ્રદાયોના અપવાદ સાથે.

અખેનાતેનના શાસન દરમિયાન ફિરઓનની સંસ્કૃતિએ તૌહીદની એક મહાન ડિગ્રી સુધી પહોંચીને ઇલાહનો અનાદર કર્યો, તેણે માનવશાસ્ત્રની છબીઓ અને તેના કેટલાક સર્જન, જેમ કે સૂર્ય અને અન્ય સાથે ઇલાહની સમાનતાને છોડી દીધી નથી, તેથી તે પાલનહારનું પ્રતીક હતું. પાલનહારમાં અવિશ્વાસ તેની પરાકાષ્ઠાએ પહોંચ્યો જ્યારે ફિરઓને મૂસાના સમયે, પાલનહારના બદલે પોતે જ ઇલાહ હોવાનો દાવો કર્યો, અને પોતાને પ્રથમ નાયબ હોવાની ઘોસાણા કરી.

અરબ સંસ્કૃતિ કે જેણે સર્જકની ઈબાદત છોડી મૂર્તિઓની પૂજા કરી.

ઈસાઈ સંસ્કૃતિએ પાલનહારની સંપૂર્ણ એકતાનો ઇન્કાર કર્યો હતો, ઈસા અને તેની માતા મરયમ સાથે સંકળાયેલા હતા, અને ટ્રિનિટીના સિદ્ધાંતને અપનાવ્યો હતો, જે ત્રણ વ્યક્તિઓ (પિતા, પુત્ર અને પવિત્ર આત્મા) માં મૂર્તિમંત એક ઇલાહની માન્યતા છે.

યહૂદી સંસ્કૃતિએ સર્જકનો અસ્વીકાર કર્યો, તેમણે પોતાનો મઅબૂદ પસંદ કર્યો અને તેને રાષ્ટ્રીય દેવ બનાવ્યા, વાછરડાની પૂજા કરી અને તેમની પુસ્તકોમાં અયોગ્ય માનવ લક્ષણો સાથે પાલનહારના લક્ષણો વર્ણન કર્યું.

અગાઉની સંસ્કૃતિઓ માંદ પડી ગઈ હતી, અને યહૂદી અને ઈસાઈ સંસ્કૃતિઓ મૂડીવાદ અને સામ્યવાદ એમ બે બિન-ધાર્મિક સંસ્કૃતિઓમાં ફેરવાઈ ગઈ હતી. પાલનહાર અને જીવન સાથે વૈચારિક અને બૌદ્ધિક રીતે વ્યવહાર કરવાની પદ્ધતિઓ અનુસાર, આ બે સંસ્કૃતિઓ પછાત અને અવિકસિત, ક્રૂર અને અનૈતિક છે, નાગરિક, વૈજ્ઞાનિક અને ઔદ્યોગિક પ્રગતિમાં તેઓ ટોચ પર છે, અને સંસ્કૃતિઓની પ્રગતિ આના દ્વારા માપવામાં આવતી નથી.

મજબૂત સંસ્કૃતિની પ્રગતિનો માપદંડ તેના તર્કસંગત પુરાવા અને અલ્લાહ, માણસ, બ્રહ્માંડ અને જીવનના સાચા વિચાર પર આધારિત છે. સાચો અને ઉત્કૃષ્ટ શહેરીકરણ એ છે, જે પાલનહાર વિશેના સાચા વિચારો અને તેના જીવો સાથેના તેના સંબંધ અને તેના અસ્તિત્વના સ્ત્રોત અને તેના લક્ષ્યસ્થાન વિશેના જ્ઞાન તરફ દોરી જાય છે અને આ સંબંધને તેના યોગ્ય સ્થાને મૂકે છે. આમ, અમે નિષ્કર્ષ પર આવીએ છીએ કે આ સંસ્કૃતિઓમાં ઇસ્લામિક સંસ્કૃતિ એકમાત્ર અદ્યતન છે, કારણ કે તેણે જરૂરી સંતુલન પ્રાપ્ત કર્યું છે [૧૭૯]. "ઈસાઅતુર્ રઅસુ માલીય્યહ વશ્ શુયૂઈય્યહ ઈલલ્લાહ", ડોક્ટર ગાઝી ઇનાયત દ્વારા લખેલી પુસ્તક.